

Mindennap együtt az Úrral. Liturgikus szövegek és elmélkedések C év. Összeállította Dr. Cserhádi József pécsi püspök. Szent István Társulat Budapest, 1976, 599 o.

Az előszóból megtudjuk, hogy a terjedelmében alaposan megnövekedett gyűjtemény a C év olvasmányaira épül. Ismét a vasárnapokat követi végig, a hét minden napjára szétbontva a szentmiséken elhangzó isteni szót, mindennapi táplálékul.

Célkitűzése változatlanul: „Meg kell tanulnunk imádkozni.” Ezúttal elsősorban „az emberi kapcsolatok teológiájára építi fel anyagát: mi legyen az Úr akarata szerinti kapcsolatunk anyeimhez, a többi emberhez . . . hogyan viszonyuljak népemhez, hazámhoz, társadalomhoz, államhoz, munkához, kultúrához művészethez.”

Szerkezetileg minden nap a vasárnapi olvasmányra visszamutató rövid idézettel kezdődik, ez után néhány soros bevezető, egy szentírási idézet és utána kb. egy oldalnyi terjedelemben sokfelől összegyűjtött idézetek, amelyek sokoldalúan, elevenen világítják meg a témát. Persze nem mindig ugyanazon a szinten. Kérdés, hogy kerül Pillinszky remeke, az „Azt hiszem, hogy szeretlek”, Dávid és Betszabé történetéhez, vagy Rónay Györgynek az „idegen istenek oltárai”-ról szóló idézete a világ szolgálatához (a költő itt műfordítói tevékenységére gondol!).

Az idézetek üdítő változatossága mellett is talán jobban lehetne biztosítani bizonyos stílusegységet. Erdemes lenne pl. nem egyszer újrafordítani régebbi stílusú fordításokat, amelyek tartalmilag beleillenek az összefüggésbe, de formailag nem eléggé. Ugyanakkor megkérdőjelezhető a szentatyáktól Rahnerig és Helen Kellerig egyes idézetek önkényes „prózaversbe” tördelése. Egyébként a vállalkozás színvonalra irodalmilag is javul, de még mindig be-becsúsznak dilettáns darabok (pl. 94. o.). Prohászka mondja: „az igazságnak és jóságnak a szépségbe kell öltözködniök, mert míg ezt nem teszik, azt érzem, hogy szegények és nincs ruhájuk, az, ami jár nekik.”

Mindezek persze apróságok, amelyek az egésznek az értékét nem befolyásolják. A gyűjtemény igyekszik távlatokat nyitni, és jó segítő ahhoz, hogy imádkozni és szeretni tanuljunk.

P. Dr. Rákos Raymund OFM Conv. N é p i m a k ö n y v . Róma ³1976, 435 o.

A már harmadik kiadásban megjelenő imakönyv összeállítója a Szent Péter bazilika magyar gyóntatója: ismeri a nép igényeit. Az imarész az alkalmi és szentmisére való imák után különösen a szentségekkel foglalkozik részletesen. Külön fejezet szól az Úr imádásáról, Szűz Mária, Szent József és a szentek tiszteletéről. Az énekrészben a SzVU fontosabb énekein kívül több régi, a nép szívéhez nőtt éneket is hoz, amelyek más kiadásokban már nem találhatók.

Az imarész bőven merít az Egyház évezredes imakincséből: az élet gyakorlati helyzeteire szabott szövegek segítik a mai embert, hogyan forduljon minden ügyében Istenhez.

A kiadás a könyv elején és végén az új magyar miseszöveggel ill. egy-egy új latin „De Beata” és „Pro Defunctis” szöveggel bővült. (Kívánatos lett volna a törzsrész miseájtatosságának átdolgozása is, amely még a régi rendet követi.) A szentek ünnepeit már az új egyházi naptár szerint közli. Hiányolható viszont, hogy a parancsolt ünnepeknél teljesen az olaszországi rendet veszi figyelembe (még Szent József ünnepe is ezek közt szerepel), és nem említi a búcsúk újabb rendezését, korszerűsítését.

A csinos kis zsebkönyv formájú, japán papirosra nyomott, tartós műanyagkötéssel ellátott imakönyv a szerzőnél kapható. Címe: Palazzo del Tribunale, I-00120 Città del Vaticano.

Hegedűs Erzsébet